

Białowieża, Wrocław 9.08.2018

Szanowny Pan

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

Dotyczy: przyszłości Puszczy Białowieskiej i poprawy wizerunku Polski w świecie

Szanowny Pani Premierze,

Z ubolewaniem informujemy że w odpowiedzi na nasz skierowany do Pana Premiera apel z dnia 6 maja 2018, dotyczący przyszłości Puszczy Białowieskiej i poprawy wizerunku Polski w świecie, otrzymaliśmy biurokratyczną odpowiedź (kopia w załączeniu) podpisaną przez Ministra Środowiska Henryka Kowalczyka i świadcząca o dalece idącym niezrozumieniu problemu, niedocenianiu znaczenia ochrony tego najcenniejszego przyrodniczo nie tylko w skali kraju, ale całej Europy, kompleksu leśnego. Pragniemy zapytać Pana Premiera, czy stanowisko zawarte w liście Ministra Kowalczyka jest oficjalnym stanowiskiem Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie statusu i ochrony Puszczy Białowieskiej?

Argumentacja zawarta w liście Ministra Środowiska deprecjonuje wartość przyrodniczą Puszczy Białowieskiej, daje do zrozumienia, że Puszcza Białowieska nie jest niczym wyjątkowym przyrodniczo, gdyż *„każdy las złożony z rodzimych gatunków jest lasem naturalnym”*. Jednocześnie skupia się na wyjaśnianiu definicji lasu pierwotnego i naturalnego, co w przypadku pisma adresowanego do biologów i leśników zajmujących się naukowo badaniem zjawisk przyrodniczych jest co najmniej niestosowne. Co więcej, stwierdzając, że „Puszcza Białowieska bez wątpienia ma znaczenie dla środowisk naukowych, które zajmują się opisywaniem bogactwa grzybów, roślin i zwierząt ...” Minister wskazuje nie tylko na - jego zdaniem - jedyną zauważalną wartość Puszczy, sugeruje też naszą stronnicość. Wymowa odpowiedzi Ministra Środowiska świadczy o ignorowaniu ogromu wiedzy naukowej dotyczącej Puszczy Białowieskiej (na jej temat opublikowano ponad 2000 artykułów naukowych) oraz braku szerszej perspektywy i znajomości kontekstu istnienia Puszczy Białowieskiej, której wartość i znaczenie dostrzega i doskonale rozumie cały świat. Mimo że części obszaru Puszczy Białowieskiej są przekształcone przez

człowieka.(czego nie ukrywaliśmy w liście do Pana Premiera), nie zmienia to faktu, że Puszcza Białowieska jest największym i najlepiej zachowanym lasem o charakterze pierwotnym na niżu Europy i jako taki stanowi ogromny kapitał, którego nie możemy zaprzepaścić poprzez kontynuację gospodarki leśnej. W świetle Konwencji o Różnorodności Biologicznej wskazującej na konieczność poddania ochronie 17% środowisk lądowych (Cel 11; Aichi Biodiversity Targets,) do roku 2020, objęcie ochroną najcenniejszej puszczy Europy, stanowiącej zaledwie 0,7% powierzchni lasów w Polsce, powinna być bezdyskusyjna.

Panie Premierze!

Bez względu na spory, co do zasadności używania słowa „pierwotna” w stosunku do Puszczy Białowieskiej, jej wartość przyrodnicza jest niepodważalna i przewyższająca inne lasy Europy. Wykazały to liczne opracowania naukowe, jak również powołany przez Prezydenta RP śp. Lecha Kaczyńskiego Zespół do Opracowania Projektu Ustawy Regulującej Status Dziedzictwa Przyrodniczego i Kulturowego Puszczy Białowieskiej. Zespół ten już w roku 2006 opracował projekty ustaw mających na celu utworzenie na obszarze całej polskiej części Puszczy Białowieskiej Parku Narodowego. Rozwiązania łączące rozmaite potrzeby związane z ochroną Puszczy i jej użytkowaniem, w tym potrzeby społeczne, są zatem gotowe. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej powinien być dumny z faktu, że obiekt ten, znany i ceniony na całym świecie, wciąż zachowujący wiele cech lasu pierwotnego, znajduje się właśnie na terytorium naszego kraju. Puszcza Białowieska, tak jak Wawel, powinna być traktowana, jako bezcenny skarb narodowy, decyzje o losie którego powinny zapadać na najwyższych szczeblach władzy. Dlatego jako świadomi obywatele i naukowcy zawodowo zajmujący się przyrodą ponawiamy apel do Pana Premiera: **uczcijmy stulecie odzyskania przez Polskę niepodległości utworzeniem Parku Narodowego na obszarze całej Puszczy Białowieskiej!** Rząd II Rzeczypospolitej – kraju okaleczonego przez wieloletnie zabory, w zaledwie trzy lata po odzyskaniu niepodległości podjął decyzję o roztoczeniu ochroną rezerwatową najcenniejszych fragmentów Puszczy Białowieskiej w 1921 roku. Czyż po 100 latach nie stać nas na kolejny krok?

Adres do korespondencji: prof. dr hab. Tomasz Wesołowski, Pracownia Biologii Lasu Uniwersytetu Wrocławskiego, Sienkiewicza 21, 50 335 Wrocław

Z wyrazami poważania